

РЕШЕНИЕ

№ 7176

гр. София, 10.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7263** по описа за **2020** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по касационна жалба от Р. С. Л., подадена чрез адв. В., против решение от 30.03.2020г., постановено по н.а.х.д. №20316/2019г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 9-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-912/28.10.2019г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 10 000 лева на основание чл.15, ал.1, т.7 ЗКФН и чл.222, ал.1, предл.2 Закон за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) за извършено нарушение по чл.100м, ал.1, изр. второ, предл. първо, хипотеза трета във вр. с чл.100м, ал.2 предл. второ от ЗППЦК. В касационната жалба се навеждат аргументи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение. Касаторът счита, че неправилно е установена датата на откриване на извършителя, поради което неправилно е приложен чл. 34 от ЗАНН. Намира, че с оглед състава на вмененото нарушение, неправилно е установена и датата на извършване на нарушението. Правят се възражения, че в случая е нарушен основен правен принцип „non bis in idem“, предвид наличието на още две наказателни постановления, в които се твърди, че

лицето е извършило три самостоятелни фактически състава на нарушение, осъществени с едно действие, при една и съща фактическа обстановка и по отношение на една конкретна част от Годишния финансов отчет на [фирма]. Моли съда да отмени оспореното решение и потвърдения с него административен акт. Претендират се направените по делото разноски.

В съд.з. касаторът Р. С. Л., чрез процесуалния си представител адв.Ц.-М., поддържа касационната жалба.

Ответникът- Комисия за финансов надзор, чрез юриск. Н. в съд.з. и в представени писмени бележки, претендира решението на въззивния съд да бъде оставено в сила като законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, платен от касатора.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, XI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК, във вр. с чл.63, ал.1, изр. второ ЗАНН, от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването и срещу акт, подлежащ на касационен контрол, поради което е процесуално допустима. На основание чл.218, ал.1 АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон, касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател. В резултат на извършената служебна проверка съдът приема, че оспореното решение е валидно и допустимо, но е неправилно поради противоречие с материалния закон.

Въззивният съд, въз основа на събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е установил следната фактическата обстановка:

На заседание на Управителния съвет на [фирма], проведено на 22.03.2019 г. единодушно е приет индивидуален годишен финансов отчет за дейността на дружеството през 2018 г. Касаторът, в качеството му на член на УС, е гласувал положително и е подписал протокола от заседанието. Годишният финансов отчет е разкрит на обществеността, като е представен в КФН на 01.04.2019г. При извършена проверка от органите на КФН съобразно Заповед № 30167/14.05.2019 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", констатациите, по която са отразени в Протокол от 21.10.2019 г. е установено, че одитираният годишен финансов отчет на дружеството съдържа непълни данни-нарушение на чл.100м, ал.1 изр. второ, предл. първо, хипотеза трета вр. чл.100м, ал.1, ал.2 предл.2 ЗППЦК. За извършеното нарушение на Р. С. Л. е съставен АУАН № Р-06-886 от 03.09.2019г., въз основа, на който е издадено и процесното наказателно постановление.

На касатора са издадени още две наказателни постановления: НП № Р-10-913/28.10.2019 г. въз основа на АУАН № Р-06-885/05.09.2019 г. за неверни данни в отчета; НП № Р-10-914/28.10.2019 г. въз основа на АУАН № Р-06-880/05.09.2019 г. за подвеждащи данни в отчета;

При така установената фактическа обстановка и въз основа на приетите по делото доказателства, въззивният съд е стигнал до заключението, че НП и АУАН са издадени от компетентен орган, в предвидената от закона форма и в преклузивния срок по

чл.34, ал.1 ЗАНН. Приел е, че Р. С. Л. от обективна и субективна страна е извършил вмененото му нарушение, както и че размерът на наложената с НП санкция е правилно определен. Въз основа на тези си правни изводи първоинстанционният съд е потвърдил НП № Р-10-912/28.10.2019 г., издадено от заместник- председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 10 000 лева на основание чл.15, ал.1, т.7 ЗКФН и чл.222, ал.1, предл.2 Закон за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) за извършено нарушение по чл.100м, ал.1, изр. второ, предл. първо, хипотеза трета вр. чл.100м, ал.1, ал.2 предл.2 ЗППЦК.

Настоящият съдебен състав намира оспореното решение за неправилно.

Изпълнителното деяние на нарушението по чл. 100м, ал. 1, изр. второ, предл. първо, последна хипотеза от ЗППЦК изр. второ, предл. първо, хипотеза трета вр. чл.100м, ал.2 предл.2 от ЗППЦК е само едно, независимо, колко неверни, подвеждащи или непълни данни са представени с конкретния ГФО. Наличието на множество отделни неверни, подвеждащи и непълни данни в един отчет е в състояние единствено да обуслови по-висок размер на административното наказание, но не и налагането на няколко наказания. От изложеното следва, че административно- наказващият орган неправилно е издал 3 отделни НП съответно за непълни, неверни и подвеждащи данни, съдържащи се в един ГФО. Наличието на която и да е от хипотезите на посочената норма влече административно- наказателна отговорност на лицето. В този смисъл, не възниква отделна отговорност, която да бъде реализирана по административен ред, за всяко отделно невярно, подвеждащо и непълно обстоятелство, което е посочено в отчета. Изпълнителното деяние е осъществено с приемането на ГФО, отговарящ на която и да е от трите посочени в закона хипотези, като наличието на повече от една не поражда възможността да бъде възбудено отделно административно-наказателно преследване на дееца. Административното нарушение е само едно, характеризиращо се с дата, място и обстоятелства, които попълват елементите от фактическия състав. Към административната преписка, приобщена към настоящото производство по реда на чл.283 НПК, са приложени още две НП, издадени спрямо Р. С. Л. - НП № Р-10-913/28.10.2019 г. за нарушение на чл.100м, ал.1 изр. второ, предложение първо, хипотеза първа, вр. чл. 100м ал.2 предл. второ от ЗППЦК, извършено на 11.04.2019г. във връзка с ГФО за 2018г. и НП № Р-10-914/28.10.2019 г. за нарушение по чл.100м, ал.1, изр. второ, предл. първо, хипотеза втора вр. чл.100м, ал.2 предл. второ ЗППЦК, отново, извършено на 11.04.2019г. във връзка с ГФО за 2018г.

Във връзка с горното, основателни са наведените с касационната жалба възражения, че за едно нарушение на касатора са наложени три наказания. Принципът „ne bis in idem” е един от правните принципи, които изрично са закрепени в правната норма. Неспазването му ще води и до неспазване на закона и до заобикаляне на принципа за законоустановеност. В случая този принцип е нарушен, което е достатъчно основание за отмяна на наказателното постановление.Годишният финансов отчет, както сочи и наименованието му, е единен комплексен документ. Изпълнителното деяние по чл.100м, ал.1, изречение първо се състои в непредставяне на информацията, необходима на инвеститорите, за да вземат обосновано инвестиционно решение. Следващото изречение посочва различни форми на изпълнителното деяние - то може да бъде реализирано чрез посочване на неверни, подвеждащи или непълни данни в

отчета. Наличието на която и да е от хипотезите прави лицето административнонаказателно отговорно. Не възниква отделна отговорност, която да бъде реализирана по административен ред по отделно за неверни, подвеждащи или непълни обстоятелства в отчета. Изпълнителното деяние е осъществено с приемането на ГФО, съдържащ някои от трите посочени в закона хипотези, като наличието на повече от една не поражда възможността да бъде възбудено отделно административнонаказателно преследване на деeca. Административното нарушение е само едно, характеризиращо се с дата, място и обстоятелства, които попълват елементите от фактическия състав. Количеството неверни, подвеждащи или непълни данни и тяхната значимост могат да имат значение за определяне размера на санкцията, но е недопустимо за всяка хипотеза да се налага отделно наказание. Изводите в обратния смисъл, до които е достигнал въззивният съд, в тази връзка касационният съд приема за неправилни. Административнонаказващият орган не е квалифицирал правилно изпълнителното деяние и по този начин е образувал три административнонаказателни процедури срещу едно и също лице за едно и също нарушение – порок, който не може да бъде отстранен в касационното производство. Съставянето на три АУАН и издаването на три НП за едно и също административно нарушение нарушава правото на защита на наказаното лице, тъй като го поставя в положение да организира защитата си по три административнонаказателни производства за едно нарушение, извършено с на практика три алтернативно посочени действия. Административнонаказателният процес е строго формален. Не е допустимо едва в касационната инстанция да се уточнява изпълнителното деяние и да се индивидуализира наказанието, като по преценка на съда се остави едно от трите наказателни постановления в сила.

Съгласно чл.63, ал.3 от ЗАНН, в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора, своевременно заявеното и надлежно доказано заплатено адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на Р. С. Л. и съобразявайки разпоредбата на чл.18, ал.2 във вр. с чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както и фактическата и правна сложност на делото, съдът намира направеното от ответната страна възражение за прекомерност за неоснователно, като на касатора ще следва да се присъдят съдебни разноски в размер на 2 400 лв. за две съдебни инстанции.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.1 и, ал.2 АПК Административен съд, С.-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 30.03.2020г., постановено по н.а.х.д. № 20316/2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № Р-10-912/28.10.2019 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на Р. С. Л. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 10 000 лева на основание чл.15, ал.1, т.7 ЗКФН и чл.222, ал.1, предл.2 Закон за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) за извършено нарушение по чл.100м, ал.1, изр. второ, предл. първо, хипотеза трета вр. чл.100м, ал.2 предл.2 ЗППЦК.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор да заплати на Р. С. Л. разноси по делото в размер на 2 400 лв. (две хиляди и четиристотин) лева за две съдебни инстанции. Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

2.

1.